

ЧЕРВЕНЬ

П'ятниця

Якщо роки дитинства мене чогось і навчили,
то лишень того, що дитина не має ЖОДНОЇ
влади над власним життям.

Ще жодного разу на літніх канікулах я не зробив
нічого з того, що мав ЗРОБИТИ, і не побував
ніде, де мав ПОБУВАТИ. Цього разу по закінченні
навчального року я був цілком готовий
розслабитися — аби тільки кондиціонери
працювали і в пульті від телевізора були
батарейки.

Аж раптом сталося ЦЕ:

Мама вже НЕ ВПЕРШЕ організовує для нас подорож без жодного попередження. Минулого року в перший день літа вона сказала, що ми на кілька днів поїдемо на північ штату, щоби провідати тітку Лоретту в будинку для старих людей.

Веселий початок літа я уявляв собі дещо інакше. Якось, коли ми приїхали до тітки Лоретти, у мене вчепилася її сусідка по кімнаті й відпустила тільки тоді, коли працівниця закладу дала їй кекс із шоколадними крихтами.

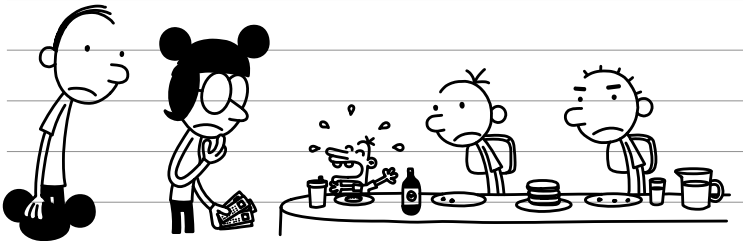

Але цього разу мама затіяла поїзку не до будинку для старих людей. Наступного ранку під час сніданку вона повідомила, куди ми поїдемо НАСТРАВДІ.

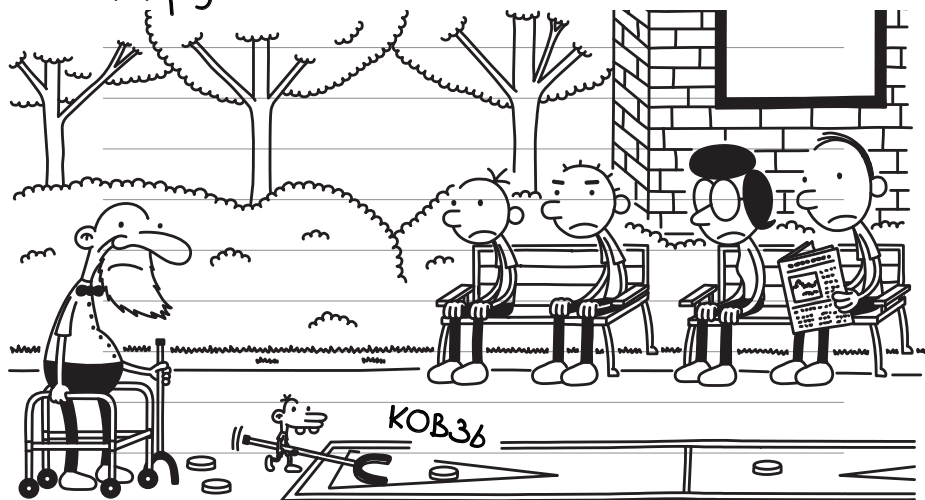

Ми з Родриком неабияк зрадили, бо страшенно не хотіли провести перший тиждень літніх канікул, граючи у шафлборд із бабусями й дідусями.

Але мій менший брат Менні, почувши про зміну планів, влаштував СПРАВЖНЮ істерику. Мама так описувала майбутню поїздку до тітки Лоретти, що Менні їй дуже ЗРАДІВ.

Врешті-решт ми ВІДКЛАЛИ поїздку до Діснейленду, щоб вирушити в мандрівку, а заодно провідати тітку Лоретту. ОПІСЛЯ мама начебто мала би зрозуміти, що не варто затівати візит без попередження.

Я ТОЧНО знаю, звідки взялася ця ідея з поїздкою, бо сьогодні з поштою надійшло нове число журналу «Родинні радощі».

Особисто мені здається, що 90 % того, що ми робимо всією родиною, відбувається завдяки ідеям, які мама черпає з цього журналу. А побачивши останній випуск, я зрозумів, що він змусить маму замислитися.

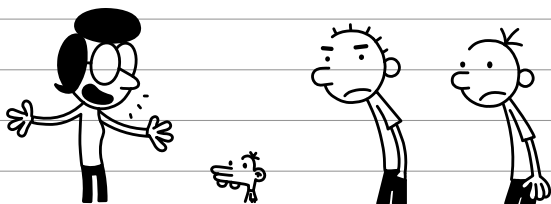
Я кілька разів гортав «Родинні радощі» і мушу визнати: на світлинах там усе завжди дуже весело.

Але з НАШОЮ родиною, певно, щось не так,
бо ми постійно не дотягуємо до тих світлиць, які
показують у журналі.

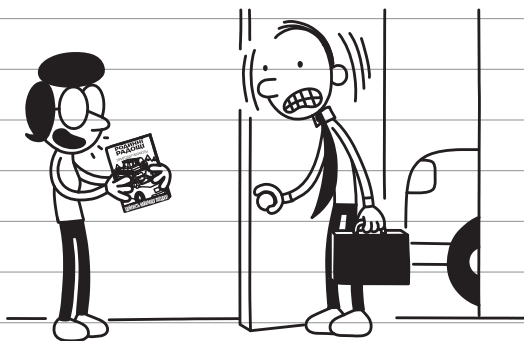
Та бачу, мама не здається. Вона вважає,
що ця поїздка буде чудова і що вся наша родина
«згуртується», довго пробувши разом у машині.

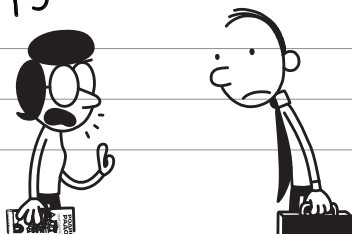
Я спробував умовити її дозволити нам зайнятися
чимось НОРМАЛЬНИМ, скажімо, поїхати на день
до аквапарку, але мама й чути про це не хотіла.

Вона сказала, що ця подорож для того й потрібна, щоб робити те, чого ми ще ніколи не робили, й отримувати «справжні» враження.

Я гадав, що мама поділиться своєю ідеєю поїздки з татом, але, швидше за все, помилявся. Бо він, приїхавши додому з роботи, так само здивувався, як і ми, діти.

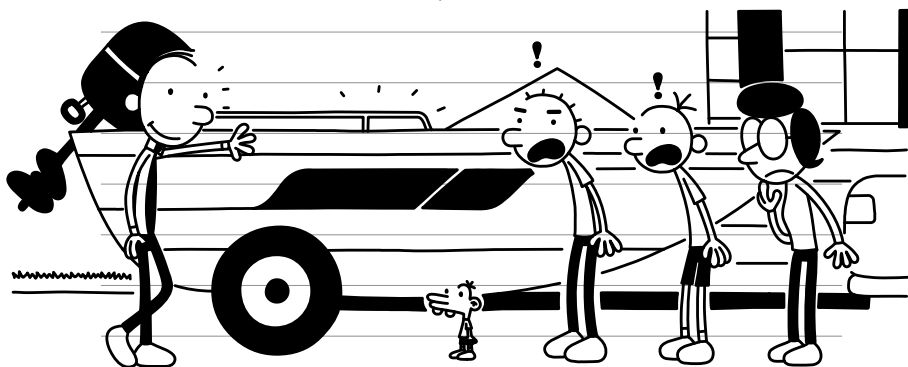
Тато пояснив мамі, що наразі в нього завал на роботі і що він не хоче використовувати свою відпустку без НАГЛОЇ потреби. Та мама заперечила, що немає нічого важливішого за час, проведений з рідними.

Тоді тато сказав мамі, що дуже сподівається цими вихідними спустити свій ЧОВЕН на воду, а якщо ми вирушимо у поїздку, то це зіпсує його плани.

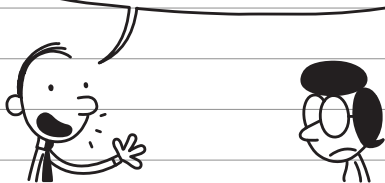
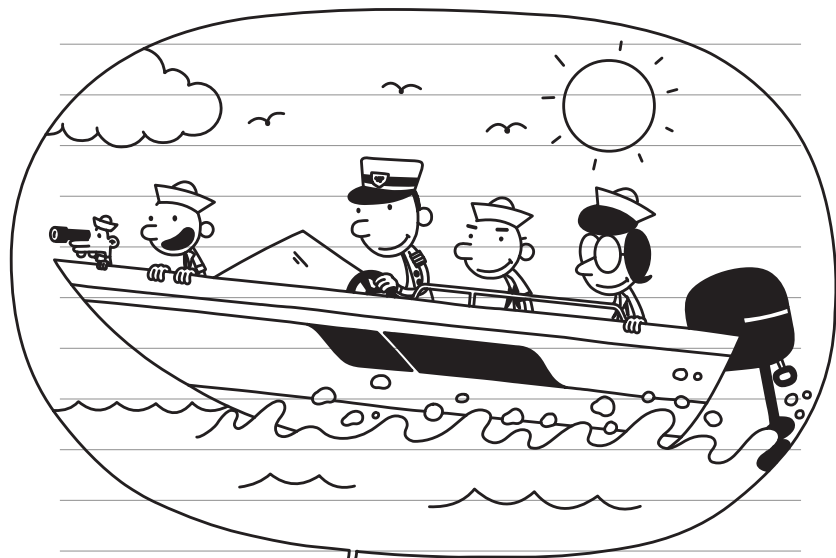
Загалом мама з татом непогано ладнають, але їх завжди гарантовано доводить до скандалу татів човен.

Кілька років тому мама послала тата по молоко, по дорозі до крамниці він подачив на чиємусь подвір'ї виставлений на продаж човен. І невдовзі цей човен опинився перед нашим будинком.

Мама розгнівалась через те, що тато з нею не порадився, бо мати власний човен — це величезна морока.

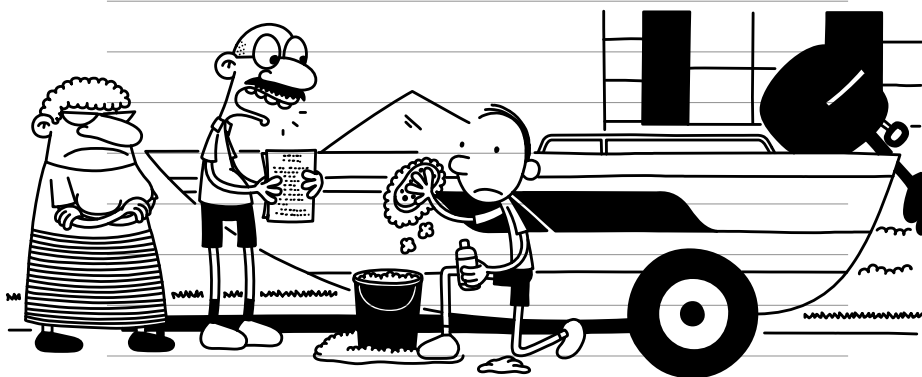
Але тато сказав, що він завжди мріяв про човен і що ми зможемо щовихідних відпочивати на воді всією сім'єю.

Тож тато ЗАЛИШИВ човен собі і, здається, почувався невиможно щасливим. Але ситуація швидко погіршилася.

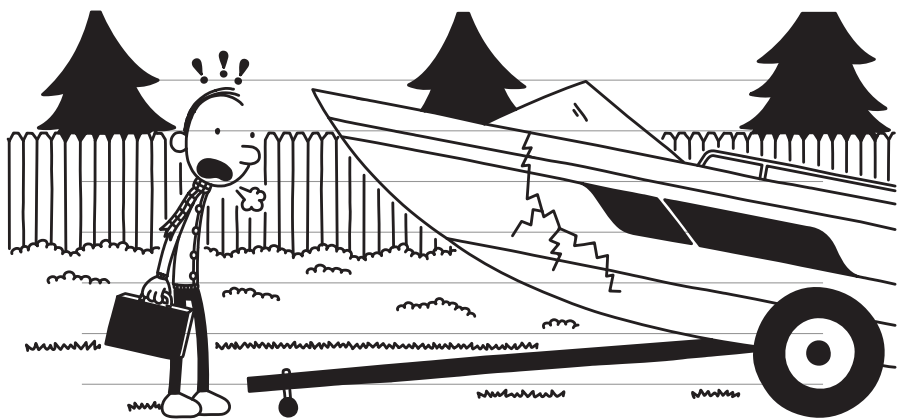
За кілька днів до нас у двері постукали люди з Асоціації домовласників.

Вони заявили, що в нашому районі діють правила, які забороняють тримати човен перед будинком, і звелили татові переставити його за будинок.

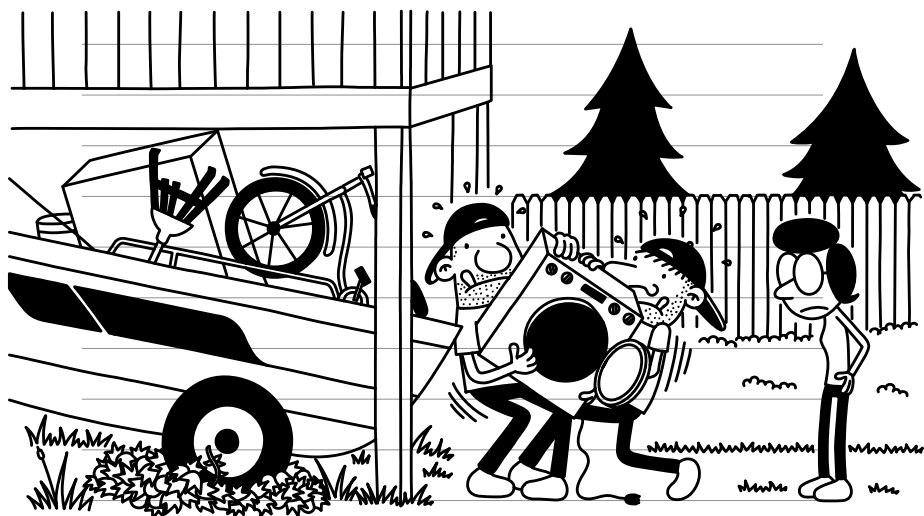

Човен усе літо простояв на задвір'ї, тому що тато був надто заклопотаний і не мав часу ним скористатися. А восени один колега порадив татові УТЕПЛИТИ човен, щоб захистити від холодів.

Тато дізнався, що утеплення човна обійдеться у більшу суму, ніж та, за яку він його ПРИДБАВ, тож вирішив ризикнути й не утеплювати. І звісно, два тижні по тому, як температура опустилася нижче нуля, у корпусі човна з'явилася велика тріщина.

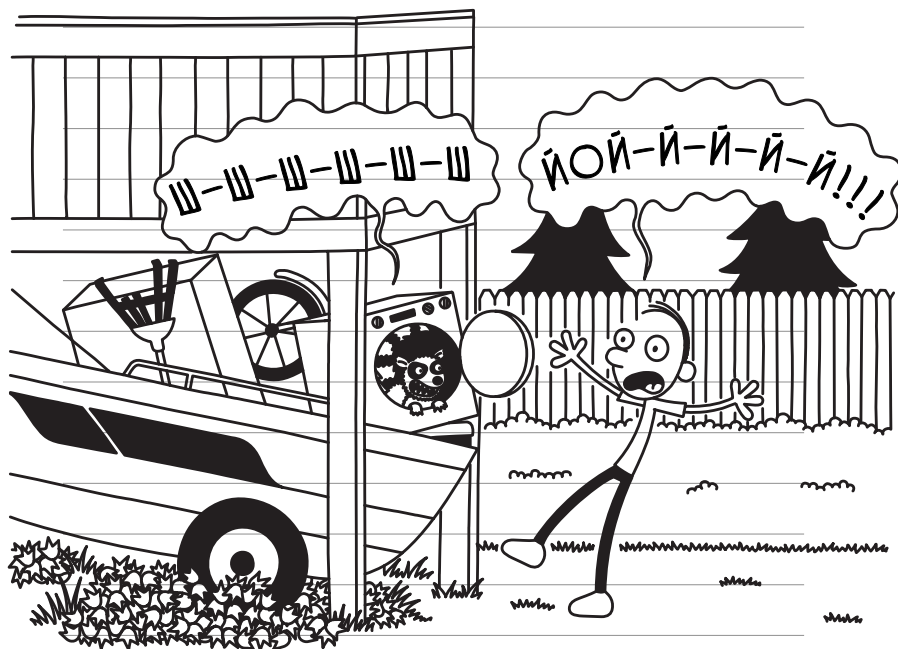

Коли почало сніжити, тато перекопив човен на моріжок, і там він простояв усю зиму. Навесні мама почала зберігати у човні всілякий непотрід із будинку.

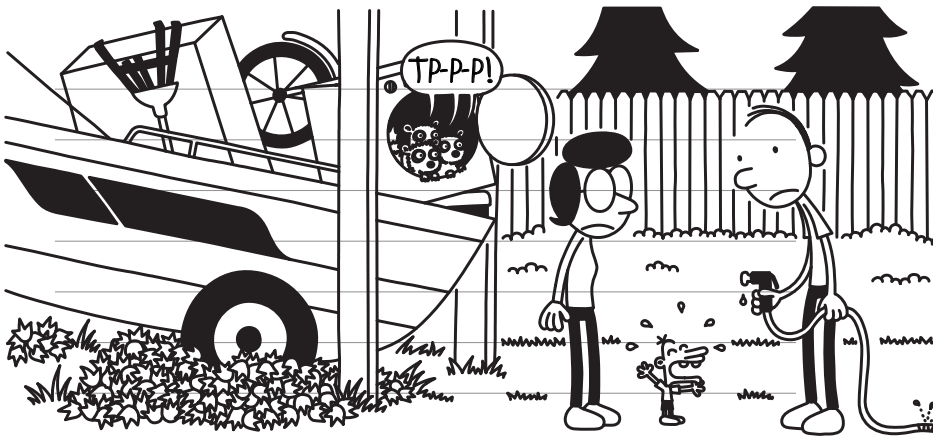
Наступного літа тато вирішив полагодити човен.

Та коли він зазирнув усередину, то побачив, що у нашій старій пральній машині живе родина енотів.

Тато звернувся до дератизатора, щоб позбутися енотів, але коли почув, у скільки ЦЕ йому обійдеться, вирішив подбати про все сам.

На той час Менні вже дізнався про енотиків, які живуть у пралці, і мамі довелося втрутитися.

Відтоді човен стоїть там. Я вже давненько не чув ніякої вовтузні на моріжку, тож гадаю, що єноти переселилися.

Сьогодні мама заспокоїла тата, мовляв, у нього ще купа часу до кінця літа, щоб спустити свій човен на воду, і опісля він, у принципі, здався.

Мама повідомила, що ми виїдемо рано-вранці, тож мусимо збирати речі для подорожі. Вона наказала звечора всім узяти з собою «тільки найнеобхідніше», щоб усе помістилось у бусик.

Але не встигли ми витягнути всі свої речі на під'їзну доріжку, як стало зрозуміло, що у нас дефіцит простору.